

ηλιος

Περιοδική έκδοση συνεργασίας και επικοινωνίας
μαθητών 3^{ου} Γυμνασίου Σύρου

Χρόνος 10^{ος} – Αρ. Φύλλου 28 - 29 – ΙΟΥΝΙΟΣ 2004

ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΝ ΔΙΑΒΑΖΕΤΑΙ...

...ΑΠΛΑ ΑΚΟΥΓΕΤΑΙ...

Μ
Ο
Υ
Σ
Ι
Κ
Η

Μπορεί να μην
ξέρω πολλά από
μουσική, αλλά
σίγουρα μ' αρέσει
να την ακούω...

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ:

ΜΙΧΑΛΗΣ ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΜΑΡΙΑ ΙΩΣΗΦΙΔΟΥ

e-mail 3^{ου} Γυμνασίου Σύρου: mail@3gym-syrou.kyk.sch.gr

Προλογικό σημείωμα

Αυτό το τεύχος είναι αφιερωμένο στη ΜΟΥΣΙΚΗ...

Οι συμμαθητές μας της πρώτης τάξης έψαξαν σε εγκυκλοπαίδειες και περιοδικά για να βρουν πληροφορίες. Το θέμα είναι τεράστιο και δεν ξέραμε τι να πρωτοδιαλέξουμε. Τελικά, δουλέψαμε λιγάκι ... ανάποδα: πρώτα έφεραν οι συμμαθητές μας τις πληροφορίες που τους φαίνονταν πιο ενδιαφέρουσες και μετά τις μοιράσαμε σε κατηγορίες. Αυτό που μας έκανε ιδιαίτερη εντύπωση ήταν τελικά ότι είναι δύσκολο να δώσεις έναν ορισμό για τη μουσική.

Οι συμμαθητές μας της δεύτερης τάξης ανέλαβαν το δεύτερο μεγάλο μέρος του τεύχους αυτού: τη δημιουργία του ερωτηματολογίου και την επεξεργασία των αποτελεσμάτων του. Πράγματι, απόλαυσαν τη δημιουργία των ερωτήσεων όπου βέβαια, εντωμεταξύ, προέκυπταν και διαφωνίες - για παράδειγμα: ποια είναι η διαφορά χιπ χοπ και ραπ. Κατόπιν, μοιράσαμε το ερωτηματολόγιο στους συμμαθητές μας, στο σχολείο μας, το οποίο και συμπλήρωσαν. Στο τέλος φτιάχτηκαν και τα κατατοπιστικά διαγράμματα.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τι είναι η μουσική;
Να δώσουμε έναν
ορισμό;
Ή μάλλον ... ας
καταγράψουμε πολλούς
ορισμούς... Μέσα σ'
όλους αυτούς τους
ορισμούς βρίσκεται η
ΜΟΥΣΙΚΗ...

ΜΙΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΟΡΙΣΜΟΥ

Αρχαιότατος τρόπος έκφρασης του ανθρώπου με τη βοήθεια ήχων όπως και ο έντεχνος λόγος έτσι και η μουσική εκφράζει συναισθήματα του ανθρώπου και εξωτερικεύει τις ανησυχίες του.

Η μουσική είναι κοινή γλώσσα ανάμεσα σ' όλους τους λαούς και βρίσκεται πέρα από θεολογικές και εθνικές διαφορές. Πρόκειται για ένα πανανθρώπινο δημιούργημα που δεν επιδέχεται τοπικούς προσδιορισμούς. Παρόλη την αποδοχή της παγκοσμιότητάς της, ωστόσο συχνά αναφερόμαστε σε εθνικές μουσικές, όπως είναι η ανατολική ή η νέγκρικη. Έτσι

ΑΤΟΣΤΟΛΗΣ ΡΟΥΣΣΟΥΝΕΛΟΣ - Α2

διευκρινίζεται ότι η τεχνοτροπία και ο ρυθμός είναι χαρακτηριστικά της μουσικής σε κάποιου συγκεκριμένους λαούς. Πέρα απ' αυτό βέβαια δε σημαίνει ότι η νέγκρικη π.χ. μουσική δεν μπορεί να συγκινεί και να τέρπει και ανθρώπους άλλων φυλών.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΦΕΡΗΣ - Α1
Εγκυκλοπαίδεια ΕΜΑΔΙΚΗ

Μουσική: Μια από τις καλές τέχνες, που με τη ρυθμική και αρμονική συναρμολόγηση των ήχων δημιουργεί ευάρεστα συναισθήματα. Με τη λέξη μουσική οι αρχαίοι εννοούσαν γενικά την πνευματική καλλιέργεια και την αισθητική διαπαιδαγώγηση, αρετές που τις προστάτευαν οι μούσες.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΑΡΑΜΟΛΕΓΚΟΣ -
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ
Εγκυκλοπαίδεια ΥΔΡΙΑ

Η τέχνη του συνδυασμού των ήχων που προκαλεί την αίσθηση της αρμονίας.

Πρόκειται για έναν τρόπο έκφρασης των συναισθημάτων του ανθρώπου, όπως ο χορός και η ποίηση, που ίχνη του μπορούν να βρεθούν ακόμα και στα προϊστορικά χρόνια, γεγονός που μαρτυρείται και από άλλα πολλά προϊστορικά ευρήματα, κρόταλα Κύμβαλα κ.α. Οι αρχαίοι έλληνες τοποθέτησαν πολύ ψηλά τη τέχνη της μουσικής και ανέθεσαν στις μυθικές θεότητες τους την προστασία της. Η μουσική διακρίνεται σε δύο κλάδους, τη θεωρητική μουσική και την πρακτική μουσική. Η θεωρητική μουσική

ασχολείται με τη θεωρία της, δηλαδή την εξέλιξη της και η πρακτική μουσική με την εκτέλεση των μουσικών συνθέσεων. Αυτή χωρίζεται σε δύο άλλους κλάδους ανάλογα με το ποια είναι τα ηχοπαράγωγα μέσα που χρησιμοποιούνται κάθε φορά. Αν αυτά είναι μουσικά όργανα τότε ονομάζεται ενόργανη μουσική, ενώ αν είναι η ανθρώπινη φωνή τότε ονομάζεται ωδική ή φωνητική μουσική. Η φωνητική μουσική ή ωδική χωρίζεται σε μονοφωνική της οποίας τα τραγούδια είναι γραμμένα σε μια φωνή, και σε πολυφωνική, της οποίας τραγούδια είναι γραμμένα σε δύο ή περισσότερες φωνές.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ - ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΡΑΜΟΛΕΓΚΟΣ
Εγκυκλοπαίδεια ΕΛΛΑΔΙΚΗ

Η τέχνη που με διάφορους συνδυασμούς των ήχων αποσκοπεί στο να δημιουργεί συναισθήματα ικανά να βοηθούν τον άνθρωπο στις καθημερινές προσπάθειες και να τον προάγουν ψυχοπνευματικά. Λογαριάζεται ανάμεσα στις καλές τέχνες. Όμως με την αισθητική της και με την τεχνική της μπορεί περίφημα να χαρακτηριστεί κι επιστήμη. Και μοναδικό της εκφραστικό μέσο είναι οι ήχοι που εναρμονίζοντας τους

σε άπειρους ρυθμούς και σύμφωνα με τους φυσικούς και τους αισθητικούς νόμους μορφοποιεί με αυτούς τις ιδέες της.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΚΟΤΣΗ - ΒΙΚΥ ΠΑΡΑΒΑΛΟΥ

Είναι η μουσική επιστήμη;

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΩΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Μουσικολογία είναι: η επιστημονική μελέτη της μουσικής, που ασχολείται με την ανεύρεση και την εκτίμηση του υλικού των πηγών, τη μελέτη του ιστορικού γενικού πλαισίου της μουσικής και την ανάλυση συγκεκριμένων έργων και ρεπερτορίων. Κατά γενική παραδοχή, η σύγχρονη μουσική ξεκίνησε με το Διαφωτισμό και κυρίως με την σύνταξη λεξικών, τη συγγραφή βιβλίων Ιστορίας της μουσικής και την έκδοση ειδικών έντυπων. Τέτοιου είδους δραστηριότητες ήταν του Χέντελ, του Μπάχ, του Παλεστρίνο κ.λ.π. Οι σύγχρονοι μουσικολόγοι απαιτείται να έχουν μεγάλη ειδικευση και ικανότητα, δηλαδή να γνωρίζουν παλαιογραφία τύπου χαρτιών, σημάδια από νερό καθώς και ραστολογία. Θεωρείται δε πλεονέκτημα να είναι και οι ίδιοι καλοί μουσικοί.

Μπαχ

ΣΤΑΘΗΣ ΔΑΣΚΟΣ - Α1
Εγκυκλοπαίδεια Ήλιος

ΕΘΝΙΚΟΜΟΥΣΙΚΟΛΟΓΙΑ

Η επιστημονική μελέτη της λαϊκής και εθνικής μουσικής, ειδικά αυτής των μη δυτικών λαών μέσα στα ανθρωπολογικά, πολιτιστικά και κοινωνικά πλαίσια. Μελέτες για τη μουσική καλλιέργεια μερικών απομακρυσμένων και εξωτικών χωρών είχαν γίνει το 18^ο αι. και το 19^ο αι. Επειδή όμως η εθνομουσικολογία έχει ως αντικείμενο τις προφορικές παραδόσεις, η επιστήμη αυτή κατόρθωσε να εδραιωθεί και να αναπτυχθεί πάνω σε επιστημονική βάση μόνο πρόσφατα όταν η εγγραφή μουσικής με τεχνικά μέσα έγινε δυνατή και προσιτή.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΛΑΦΑΤΗ
Εγκυκλοπαίδεια Ήλιος

ΜΟΥΣΙΚΗ...ΜΙΑ ΑΡΧΑΙΑ ΥΠΟΘΕΣΗ

Η τέχνη που εκφράζει με ήχους τα ανθρώπινα συναισθήματα. Είναι γνωστό από την εποχή της ακμής του αιγυπτιακού βασιλείου. Τον 4ο Π. Χ αιώνα, οι αυλοί, οι σάλπιγγες και οι άρπες. Ακόμα αναφορές για τη μουσική γίνονται στα αρχαία ινδικά και κινέζικα κείμενα. Στην αρχαία Ελλάδα η μουσική γίνεται συστατικό μέρος της εκπαίδευσης.

Εκτός από τη θρησκευτική, αναπτύσσεται η λυρική, η ενόργανη, η περιγραφική και η καθαρή μουσική, που ανθούν μετά το 15ο αιώνα.

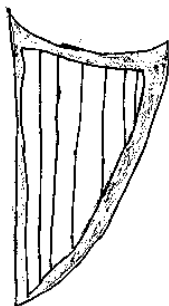
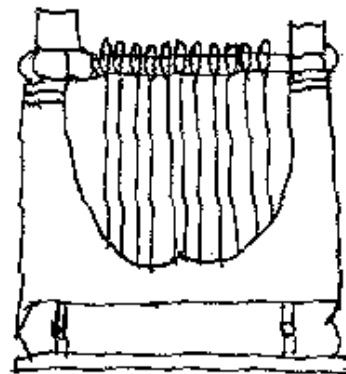
*ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΙΔΗΣ
Εγκυκλοπαίδεια ΥΔΡΟΓΕΙΟΣ*

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

Οι βάσεις της αρχαίας ελληνικής μουσικής τέθηκαν στην Ανατολή, αλλά μόνο στην Ελλάδα η τέχνη αυτή καλλιεργήθηκε ελεύθερα και αποτέλεσε αντικείμενο άμιλλας των ανθρώπων. Η μυθολογία αποδίδει την προέλευση της μουσικής στις Μούσες - τα πρώτα δείγματα έχουν τις ρίζες τους στη θρησκεία, ενώ άλλα προέρχονται από την καθημερινή ζωή {εγκώμια, επινίκια, κ.ά.}. Από τον 9ο π.Χ. αι., η επική ποίηση συνοδεύεται συνήθως από την κιθάρα, ενώ από τον 7ο π.Χ. αι. γνωρίζει ιδιαίτερη ανάπτυξη η λυρική ποίηση, η οποία συνοδεύεται από τη λύρα. Τον 6ο αι. παραδίδεται πως άνθισε η αυλητική, ενώ η κιθαριστική ήταν ήδη διαδομένη. Χαρακτηριστικό της μουσικής της ελληνικής Αρχαιότητας κατά την περίοδο και όρχησης, της οποίας καλύτερη έκφραση είναι τα χορικά των τραγουδιών. Το μουσικό σύστημα των Ελλήνων δεν είχε ως βάση του την

οκτάβα, αλλά τη λεγόμενη τετάρτη - στην αρχή ήταν πεντάφθογγο και αργότερα επτάφθογγο. Επρόκειτο για μονοφωνική μουσική, που παρουσίαζε και κάποια στοιχεία ετεροφωνίας, χωρίς όμως να γίνεται πολυφωνική. Μεγάλοι θεωρητικοί της μουσικής, όπως ο Πυθαγόρας, ο Σάμιος, ο Αριστόξενος, ο Ταραντίνος κ.ά., έγραψαν σημαντικές μελέτες, από τις οποίες όμως ελάχιστα αποσπάσματα έχουν σωθεί.

*ΕΛΤΙΔΑ ΒΑΜΒΑΚΑΡΗ
Εγκυκλοπαίδεια ΕΛΛΑΣ*

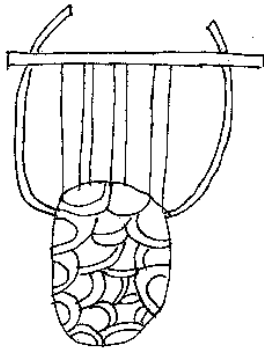

Αρχαία ελληνικά μουσικά όργανα

Από τα πολύ παλιά χρόνια στην αρχαία Ελλάδα, η μουσική καθώς και ο χορός ήταν απαραίτητα για την εκπαίδευση των πολιτών. Ήταν από τα βασικά μαθήματα. Τα μουσικά όργανα ήταν έγχορδα, πνευστά και κρουστά. Έγχορδα όργανα, δηλαδή με χορδές ήταν η λύρα και η κιθάρα που έμοιαζαν πολύ μεταξύ τους, η πανδούρα-κάτι σαν το σημερινό λαγούτο με τρεις χορδές και η άρπα-ίδια σχεδόν με τη δική μας, με πολλές χορδές. Η κιθάρα ήταν το πιο ευγενικό όργανο και η παράδοση έλεγε πως την εφηύρε ο Θεός Ερμής τυχαία, όταν ήταν μωρό. Και να πως ήταν φτιαγμένη: Είχε χορδές και το κιβώτιο της αντήχησης-ηχείο στη γλώσσα

της μουσικής-και στην αρχή ένα όστρακο από χελώνα. Την κούφια κοίλη πλευρά του όστρακου τη σκέπαζαν με τεντωμένο δέρμα κι εκεί

προσαρμόζανε δυο κυρτά ξύλα. Στην επάνω μεριά τα συνδέανε με μια τραβέρσα. Εκεί πάνω στερέωναν και τις χορδές, που ήταν δεμένες και στο κάτω μέρος του οργάνου. Με ένα μικρό ξύλινο υποστήριγμα ανασήκωναν λίγο τις χορδές για να μην ακουμπούν στο δέρμα. Παρόλα αυτά όμως

δεν ξέρουμε και πολλά πράγματα για την αρχαία ελληνική μουσική. Αλλά σίγουρα γνωρίζουμε ότι ήταν πολύ αγαπητή στους ανθρώπους εκείνης της εποχής και ότι συνόδευε πολλές δραστηριότητες της καθημερινής ζωής. Όταν παίζουμε σήμερα αυτή τη μουσική έχουμε την εντύπωση ότι πρόκειται για μουσική λυπητερή, γλυκιά και μονότονη. Όταν συγκρίνουμε αυτή τη μουσική με τον ήχο μιας σημερινής μοντέρνας ορχήστρας είναι βέβαιο ότι είναι πολύ απλή. Στα αρχαία χρόνια υπήρχαν τρία βασικά όργανα που χρησιμοποιούσαν ήταν η λύρα, η κιθάρα κι ο αυλός{του Πανός ή αλλιώς σύριγξ}.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΒΑΖΑΙΟΣ

http://www.pe.sch.gr/paidiki-pinakothiki/cyberfair98/gr_ancient_instruments.htm

Ας δούμε κάποια
είδη μουσικής....

ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΟΙ ΕΘΝΙΚΕΣ ΜΟΥΣΙΚΕΣ

Η μουσική είναι ενιαία και πανανθρώπινη γιατί πανανθρώπινη είναι και η γλώσσα της. Οι σκοποί της

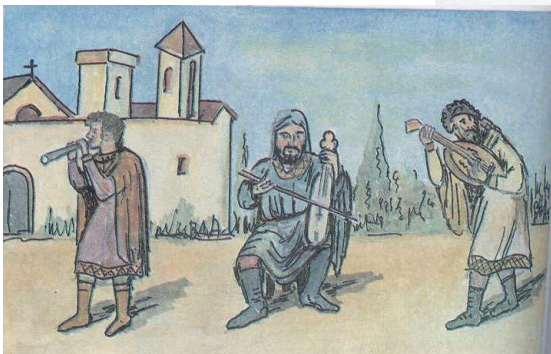

συγκινούν τους ανθρώπους, σε οποιαδήποτε φυλή κι αν ανήκουν. Όμως σε κάθε χώρα παίρνει τους τοπικούς της χρωματισμούς που πιο έντονοι παρουσιάζονται στην λαϊκή μουσική. Τούτοι οι χρωματισμοί, που καθορίζονται πιο πολύ από το φυσικό περιβάλλον, από τις συνθήκες διαβίωσης και από το πολιτιστικό επίπεδο κάθε λαού στο σύνολό τους διαμορφώνουν την λεγόμενη εθνική μουσική για κάθε χώρα. Όπως οι εθνικοί πολιτισμοί έτσι και οι εθνικές μουσικές παρουσιάζουν χαρακτηριστικές διαφορές μεταξύ τους, που αλλού εκδηλώνονται στα μοτίβα αλλού το ρυθμό, αλλού στο χρώμα και αλλού στην εκτέλεση. Σε ετούτες τις διαφορές οφείλονται οι ονομασίες ανατολική μουσική, νέγρικη, αμερικάνικη κ.τ.λ.

ΒΑΓΓΕΛΙΤΣΑ ΜΑΝΟΥΣΟΥ - ΑΝΤΑ ΚΟΝΤΑΡΗ

Η ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

Οι βυζαντινοί ασχολήθηκαν περισσότερο με την εκκλησιαστική υμνωδία όπου στηριγμένοι σε ό,τι διέσωσε η παράδοση από την αρχαία μουσική δημιούργησε την λεγόμενη βυζαντινή μουσική χαρίζοντας στην τέχνη των ήχων ευκολόχρηστο αλφάβητο που σίγουρα προήλθε από την αρχαιοελληνική παρά σημαντική. Όμως τα μουσικά όργανα θεωρήθηκαν ως αντιλειτουργικά κι αυτό στέρησε τη μουσική από τα κυριότερα εκφραστικά της μέτρα που αργότερα οδήγησαν στην πολυφωνική αρμονία Αναπτύχθηκε έτσι το εκκλησιαστικό άσμα που η τεχνική του αποκορυφώθηκε με τους υμνωδούς Ρωμαίους.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΟΣΤΡΑΤΟΣ

ΤΖΑΖ

Είδος μουσικής, που καθιέρωσαν μαύροι μουσικοί στην Αμερική, κατά τα τέλη του 19ου αιώνα. Οι πρώτες μπάντες τζαζ εμφανίστηκαν στους δρόμους της Νέας Ορλεάνης, συνοδεύοντας κηδείες και γαμήλιες τελετές. Αργότερα, οι ορχήστρες άρχιζαν να παίζουν σε εστιατόρια και μπαρ. Τα βασικά όργανα που χρησιμοποιούσαν ήταν το πιάνο,

το ντράμς, το κόντρα μπάσο, η τρομπέτα, το τρομπόνι και το κλαρινέτο. Η τζαζ συνδυάζει στοιχεία από τα «μπλουζ» (τραγούδια των μαύρων δούλων) Τα «σπιρίτσουαλς» (Θρησκευτικοί ύμνοι των μαύρων) κ.ά. Συχνά στηρίζεται Στον αυτοσχεδιασμό . Ακολουθώντας ένα σταθερό ρυθμό, ο μουσικός εκτελεί Ένα κομμάτι (σόλο) δικής του έμπνευσης. Από τις πρώτες ορχήστρες τζαζ Ήταν η Ορίτζιναλ Ντίξιλαντ Τζαζ Μπαντ της Νέας Ορλεάνης (1917). Διάσημοι μουσικοί του είδους ήταν ο πιανίστας Σκοτ Τζόπλιν(1868-1917), Ο σολίστας Λούις Άρμστονγκ (1900-1971) είναι ο πιο γνωστός μουσικός της τζαζ.

ΚΟΝΤΙΖΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΡΟΚ

Rolling Stones

Στην δεκαετία του 1960 ένας σεισμός τάραξε την πολιτιστική σκηνή όλου του κόσμου. Ξεκινώντας από τις φτωχογειτονίες της Βρετανίας και από τις φυτείες του Νότου, ένα μουσικό κίνημα που ονομάστηκε ροκ - εντ-ρολ σάρωσε τις καρδιές των νέων όλου του κόσμου. Μαζί του -- κάποιοι λένε εξαιτίας του -- γεννήθηκε ένα μεγάλο κοινωνικό κίνημα απελευθέρωσης σε όλα τα επίπεδα: κοινωνικής, πολιτικής, σεξουαλικής κ.λπ. Η μουσική ροκ συντρόφευσε όλους τους επαναστάτες (με ή χωρίς αιτία) της δεκαετίας του 1960.

Παράλληλα αυτό το κίνημα έφτιαξε σιγά - σιγά και την ιντελιγκέντσια του, την διανοητική του πρωτοπορία.

Παιδιά που τότε έγραφαν για το νέο κίνημα σε φυλλάδες του καιρού τους (Crawdaddy! , Rolling Stone, The Village Voice, Real Paper κ.ά) τώρα είναι προεξάρχοντα μέλη της δημοσιογραφικής σκηνής των ΗΠΑ. Ο κριτικός του Newsweek James Miller είναι ένα από εκείνα τα παιδιά του κινήματος των «sixties». Ενεργό μέλος της «Δημοκρατίας των Δρόμων» (όπως το ομώνυμο του πρώτο βιβλίο που εκδόθηκε το 1987) έζησε όλη την μέθεξη της εποχής που πίστεψε πως άλλαζε τον κόσμο. Διδάκτορας πολιτικών επιστημών κατόπιν και νεο-ρεπουμπλικάνος άρχισε να γράφει για τους New York Times και το Newsweek.

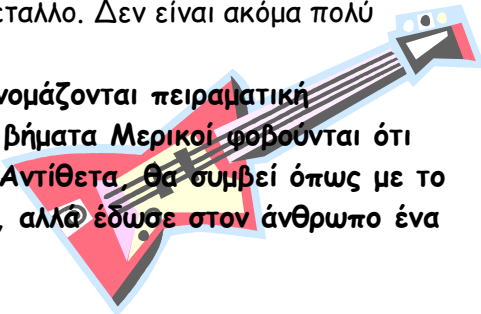
ΑΝΤΩΝΗΣ ΒΟΥΤΣΙΝΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ
<http://www.medium.gr/articles/103938325068951.shtml>

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

Στη συγκεκριμένη μουσική, όργανα είναι όλα τα πράγματα που κάνουν θόρυβο ή βγάζουν ήχο. Υπάρχει όμως και η ηλεκτρονική μουσική, δηλαδή εκείνη των ηλεκτρικών γεννητριών που παράγουν ήχους από 20 μέχρι 20.000 δονήσεις στο δευτερόλεπτο. Φτάνει να πατήσεις ένα κουμπί και όλοι οι ήχοι που η ακοή μπορεί να ακούσει πέφτουν πάνω μας σαν καταρράκτης. Τα όργανα έχουν φίλτρα και ανάμικτες που δρουν στους ήχους σαν να ήταν κόκκοι σιταριού: τους βγάζουν, τους ξαναβάζουν, τους ανακατεύουν, αλλάζουν το μέταλλο. Δεν είναι ακόμα πολύ διαδεδομένα γιατί στοιχίζουν.

Η συγκεκριμένη και η ηλεκτρονική μουσική ονομάζονται πειραματική μουσική: δηλαδή είναι ακόμα στα πρώτα τους βήματα. Μερικοί φοβούνται ότι εξαιτίας της θα πεθάνει η κλασική μουσική. Αντίθετα, θα συμβεί όπως με το σινεμά και το θέατρο: η TV δεν τα σκότωσε, αλλά έδωσε στον άνθρωπο ένα ακόμη μέσο επικοινωνίας με τον κόσμο.

ΕΛΕΑΝΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ - ΑΝΤΩΝΙΑ ΓΡΥΣΤΠΟΥ
Εγκυκλοπαίδεια ΕΙΚΟΝΟΓΝΩΣΗ

ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ

Τα πρώτα μουσικά όργανα ήταν η φωνή και τα χέρια, που με κτυπήματα δίναμε ρυθμό στα τραγούδια. Αργότερα έχουμε πνευστά όργανα που ήταν στην αρχή απλοί αγωγοί φωνής, για να γίνουν στη συνέχεια η σάλπιγγα, αυλός κ.α. Τέλος εμφανίζονται τα έγχορδα όργανα από το κυνηγετικό τόξο.

Τα κυριότερα όργανα που χρησιμοποιούσαν οι αρχαίοι Έλληνες ήταν η λύρα και η κιθάρα. Επίσης ο αυλός, ένα είδος κλαρινέτου και η συριγξ που ήταν κάτι ανάλογο με τον αυλό.

Στην αρχαία Ελλάδα ήταν πολύ ανεπτυγμένη η αυλική μονωδία {με αυλό} και η κιθαριστική μονωδία (με κιθάρα) που ήταν πολύ διαδεδομένη. Σώζεται ένας μουσικός νόμος ονομαζόμενος πυθικός. Ήταν κάποιο είδος [προγραμματικής σονάτας] που περιέγραφε την πάλη του Απόλλωνα με τον δράκοντα Πύθωνα. Είχε τα εξής μέρη: Α)Εισαγωγή Β)Πρόκληση Γ)Ιαμβικά Δ)Προσευχή Ε)Αλαλαγμός (τραγούδι θριάμβου, μετά τη νίκη) Οι σπουδαιότεροι οργανοπαίχτες διακρίθηκαν όταν εκτελούνταν ο «πυθικός νόμος». Η μουσική εκείνα τα χρόνια είχε μεγάλη σχέση με την ποίηση, το χορό και την μίμηση.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΒΟΣΙΤΑ
Εγκυκλοπαίδεια «ΝΟΜΤΕΛ»

ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ. Όργανα που κατασκεύασαν οι άνθρωποι για να παράγουν ήχους και να παίζουν μουσική . Στην αρχαία Ελλάδα η μουσική, όπως και ο χορός, ήταν απαραίτητα για την εκπαίδευση των πολιτών.

Για τη διδασκαλία της μουσικής χρησιμοποιούσαν όργανα που τα ξέρουμε από περιγραφές , αλλά κυρίως από ζωγραφίες πάνω στα αγγεία . Τα μουσικά όργανα ήταν έγχορδα, πνευστά και κρουστά .

Έγχορδα όργανα δηλαδή με χορδές ,ήταν η φουσαρμόνικα ,με τέσσερις χορδές -η λύρα και η κιθάρα , που έμοιαζαν πολύ μεταξύ τους, με εφτά η πανδούρα , κάτι σαν το σημερινό λαγούτο , με τρεις και η άρπα , ίδια σχεδόν με την δική μας , με πολλές χορδές .

Πνευστά , τα όργανα τα οποία φυσούμε να βγάλουν ήχο , το κέρας και η σύριγγα. Κρουστά αυτά που βγάζουν ήχο, όταν τα χτυπάμε , ήταν :το ξυλόφωνο , τα μεταλλικά κύμβαλα . οι μεταλλικοί κώδωνες , απλός και σύνθετος , το σείστρο , το τύμπανο , ίδιο με το δικό μας.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΜΠΑΪΜΠΑ
Εγκυκλοπαίδεια ΥΔΡΙΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΛΥΡΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ!!!

Μωρό ακόμη ο Ερμής θέλησε να γνωρίσει τον κόσμο. Την ώρα που διασκέλιζε την αυλόπορτά της σπηλιάς όπου έμενε σκόνταψε στο καβούκι μιας χελώνας. Σαν μωρό που ήταν έβαλε τα γέλια: «Καλέ τι όμορφο παιχνίδι είναι αυτό!». Χωρίς να χάσει καιρό κουβαλάει το καβούκι στη σπηλιά. Σκεπάζει το κοίλο μέρος με δέρμα βοδιού, στερεώνει δύο πήχες, τις ενώνει με ένα εγκάρσιο ξύλο και τεντώνει επάνω του επτά χορδές από άντερο αρνιού. Η λύρα, η πρώτη λύρα του κόσμου, είναι έτοιμη. Ο θεός παίρνει ένα ξυλαράκι για πλήκτρο και τη δοκιμάζει. Ο ήχος της είναι δυνατός και του αρέσει. Αρχίζει να παίζει τη λύρα συνοδεύοντάς την με το τραγούδι του.

ΕΛΕΝΗ ΧΑΤΖΗΕΡΕΜΙΑ - ΑΝΤΩΝΙΑ ΤΣΙΠΟΛΙΤΗ

ΤΑ ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΣΕ ΜΙΑ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΤΟΥΣ ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥΣ.

Τα όργανα της σύγχρονης συμφωνικής ορχήστρας χωρίζονται σε τέσσερις τύπους:

- Ⓢ τα ξύλινα πνευστά
- Ⓢ τα χάλκινα
- Ⓢ τα κρουστά και
- Ⓢ τα έγχορδα.

Με αυτή ακριβώς τη σειρά (από πάνω προς τα κάτω) τοποθετούνται σε ομάδες στις ορχηστρικές παρτιτούρες. Άλλος τρόπος να διαχωριστούν τα όργανα (όχι μόνο αυτά

της ορχήστρας) είναι σύμφωνα με τον τρόπο που παίζονται: με δοξάρι, φυσώντας, χτυπώντας, τραβώντας τις χορδές, γρατζουνώντας ή όπως γίνεται με ηλεκτροφόρα όργανα, αγγίζοντας.

Μέγαρο Μουσικής Αθηνών

Ωστόσο, μια διαφορετική ταξινόμηση, που ήδη καθιερώθηκε από τους μουσικολόγους Έριχ φον Χορμπόστελ (1877-1935) και Κουρζ Ζακ (1881-1959) επινοήθηκε και δημοσιεύτηκε το 1914, σύμφωνα με την κλασική εργασία του Τσάρλς Βίκτορ Μάχιλλον (1841-1924), τα όργανα χωρίστηκαν σε τέσσερις κύριες τάξεις βάση τα φυσικά χαρακτηριστικά της πηγής του ήχου (δηλαδή τον παράγοντα της δόνησης)

:αερόφωνα (όπου ο ήχος παράγεται από τον αέρα), χορδόφωνα (από ένα ή περισσότερα έγχορδα), ιδιόφωνα (από το ίδιο σώμα του

οργάνου) και μεμβρανόφωνα (από μια τεντωμένη μεμβράνη). Σ' αυτές τις τάξεις έχει προστεθεί από τότε και μια πέμπτη: τα ηλεκτροφόρα, όπου ο ήχος παράγεται από ηλεκτρομαγνήτες ταλαντωτές, ή άλλες κατασκευές μη ακουστικές.

ΙΩΑΝΝΑ ΖΩΡΖΟΥ
Εγκυκλοπαίδεια ΗΛΙΟΣ

ΤΟ ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ

Έγχορδο λαϊκό μουσικό όργανο της οικογένειας των λαουτοειδών. Αποτελείται από ένα ήχειο (όμοιο με αυτό του μαντολίνου) και μια μακριά λαβή. Έχει τρία ζευγάρια χορδών (λα οξυ, ρε, λα βαρύτερο). Στο πρώτο απ' αυτά (λα οξύ) παίζεται ή μελωδία και στα άλλα δύο η συνοδεία της. Παίζεται με πένα. Το όνομα του οργάνου (που παλιά κατασκευαζόταν από τους ίδιους τους οργανοπαίχτες) προέρχεται από το τουρκικό (βοζούκ). Αυτό υποδηλώνει και την ανατολίτικη προέλευση του. Το μπουζούκι χρησιμοποιήθηκε πλατιά στον ελλαδικό χώρο μετά τη μικρασιατική καταστροφή (1922) και είναι συνταυτισμένο με την εμφάνιση και την ανάπτυξη του ρεμπέτικου τραγουδιού

ΛΟΥΗΣ ΒΟΥΤΣΙΝΟΣ
Εγκυκλοπαίδεια ΠΑΙΔΕΙΑ

ΤΟ ΒΙΟΛΙ

Η σημερινή μουσική έχει πολλά μουσικά όργανα, ένα από αυτά είναι το βιολί.

Είναι έγχορδο μουσικό όργανο που ανήκει στην οικογένεια της βιόλας, πολύ μικρότερο όμως απ' αυτήν.

Σαν πρόγονοι του βιολιού θεωρούνται το ινδικό ραβάναστρο ή το αραβικό ρεμπέκ, επίσης έγχορδα όργανα που παίζονταν με τη βοήθεια του δοξαριού.

Το βιολί έχει τέσσερις χορδές, με φθόγγους που διαφέρουν κατά διαστήματα πέμπτης.

Το βιολί έχει τη δυνατότητα να ξεπερνάει πολλές τεχνικές δυσκολίες και να αποδίνει μουσικούς φθόγγους που δεν μπορεί να αποδώσει κανένα άλλο όργανο. Χρωματίζει υπέροχα τα μουσικά κομμάτια και είναι κατ' εξοχήν μελωδικό.

Το βιολί τελειοποιήθηκε κατά το 16ο αιώνα μ.Χ., έφτασαν όμως στην τελειότητα τα βιολιά που κατασκευάστηκαν από τον Άντων. Στραντιβάριους (1644-1737). Τα βιολιά αυτά κατασκευάστηκαν από ξύλο οξιάς,, λεύκας, πεύκου και κατά προτίμηση, έλατου και είναι σήμερα εξαιρετικό σπάνια.

Παγκανίνι

Από τους βιολιστές του περασμένου αιώνα, ο μεγαλύτερος θεωρείται ο Ιταλός Νικολό Παγκανίνι, (Γένοβα 1784-1840), και από τους σύγχρονους μας ο Φρίτς Κράισλερ (Βιέννη 1875), άφταστος δεξιότηνης και ερμηνευτής. Το βιολί σήμερα είναι το

σπουδαιότερο όργανο όχι μόνο της ομάδας των εγχόρδων, αλλά και ολόκληρης της ορχήστρας.

ΝΙΚΗ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ

Εγκυκλοπαίδεια ΕΥΡΩΤΗ-ΕΛΛΑΔΑ-ΚΟΣΜΟΣ

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ BEATLES

από τον John Lennon

Αποσπάσματα από διήγηση του John Lennon

Θυμάμαι την πρώτη κιθάρα πού είδα ποτέ. Άνηκε σε έναν τύπο με κουστούμι κάου-μπόου, από την επαρχία του Λίβερπουλ, αστέρια, ένα καουμπόικο καπέλο και ένα μεγάλο

John Lennon

Dobro. Ήταν αληθινοί κάου-μπούς και το έπαιρναν πολύ στα σοβαρά. Υπήρχαν κάου-μπούς πρωτού υπάρξει ροκ έντ ρόλλ.

.....
Κάνα-δυο καθηγητές με πρόσεξαν, με παρότρυναν να κάνω κάτι άλλο, να σχεδιάσω, να ζωγραφίσω - να εκφράσω τον εαυτό μου. Αλλά τον περισσότερο καιρό προσπαθούσαν να με αναγκάσουν να γίνω ένας οδοντογιατρός ή καθηγητής. Και έπειτα προσπαθούσαν να με κάνουν έναν Engelbert Humbertinck.

.....
Πήγα να δω το Rock Around the Clock και έμεινα έκπληκτος. Κανένας δεν ούρλιαζε

και κανένας δεν χόρευε. Εννοώ, είχα διαβάσει ότι όλοι χόρευαν στους διαδρόμους. Πρέπει να έγιναν όλα αυτά πριν πάω εγώ. Ήμουν έτοιμος να αρχίσω και εγώ να σχίζω τα καθίσματα, αλλά δεν φαινόταν να με ακολουθεί κανένας. Είχα ένα συγκρότημα, ήμουν ο τραγουδιστής και ο αρχηγός. Συνάντησα τον Raul και πήρα μια απόφαση - πήρε και αυτός μια απόφαση - για το αν θα τον έπαιρνα στο γκρουπ: ήταν καλύτερα να έπαιρνα ένα τύπο πού ήταν φανερά ανώτερος από τους άλλους πού είχα, ή όχι; Να κάνω δυνατότερο το συγκρότημα ή να μείνω εγώ ο δυνατότερος; Ή απόφαση ήταν να πάρω τον Raul και να δυναμώσω το συγκρότημα.

Λοιπόν, από εκεί, ο Raul με σύστησε στον George και ο Raul και εγώ έπρεπε να πάρουμε την απόφαση, ή έπρεπε να την πάρω εγώ, για το αν θα αφήναμε τον George να μπει. Άκουσα τον George να παίζει και είπα «Παίξε Raunchy» ή οτιδήποτε είναι ή παλιά Ιστορία και τον άφησα να μπει. Είπα, «ΟΚ, μπορείς να έρθεις». Έτσι ήμασταν οι τρεις μας τότε. Έπειτα, οι υπόλοιποι από το

συγκρότημα, σταδιακά, έφυγαν. Απλώς συνέβη έτσι, αντί να τραβήξει ο καθένας τα δρόμο του, θελήσαμε να κάνουμε ένα πιο δυνατό σχήμα και να βρούμε κι άλλους. Ο George είναι δέκα χρόνια μικρότερος- μου, ή κάτι τέτοιο. Δεν ασχολήθηκα και πολύ μαζί του, όταν πρωτοήρθε. Συνήθιζε να με ακολουθεί σαν μωρό παιδί, να στριφογυρίζει γύρω μου όλη την ώρα, δεν έμπαινα στον κόπο να ασχοληθώ. Ήταν ένα παιδί πού έπαιζε κιθάρα και ήταν φίλος του Raul, πράγμα πού τα έκανε όλα ευκολότερα. Χρειάστηκε να περάσουν πολλά χρόνια να να αρχίσω να τον θεωρώ σαν ίσο.

.....
Στην αρχή υπήρχε μια διαρκής διαμάχη ανάμεσα στον Brian (Erstein) και τον Raul από τη μια μεριά και εμένα και τον George από την άλλη. Ο Brian μας έβαλε σε καθώς πρέπει κοστούμια και πουκάμισα και ο Raul τον υποστήριζε. Δεν μ' άρεσε αυτό και προσπαθούσα να πείσω και τον George να επαναστατήσει μαζί μου. Του έλεγα, «Κοίτα, δεν χρειαζόμαστε αυτά τα κοστούμια. Ας τα πετάξουμε από το παράθυρο». Ή μικρή μου επανάσταση ήταν να χαλαρώνω τη γραβάτα μου και να αφήνω το επάνω κουμπί από το πουκάμισο μου ξεκούμπωτο, αλλά ο Raul πάντοτε ερχόταν και μου τα διόρθωνε ξανά. Είδα ένα φιλμ πρόσφατα, το πρώτο φιλμ πού

κάναμε για την τηλεόραση. Οι άνθρωποι της Granada ήρθαν και μας φιλμάρισαν. να είμαστε με κοστούμια και όλα αυτά - απλώς δεν ήμασταν εμείς και βλέποντας το φιλμ ήξερα ότι από τότε ήταν πού αρχίσαμε να πουλιόμαστε.

Έχετε την τάση να γίνεστε εθνικιστές και εμείς στ 'αλήθεια, ειρωνευόμασταν την Αμερική, εκτός από τη μουσική της. Ήταν ή νέγκρικη μουσική πού μας άρεσε και εδώ ακόμη και οι μαύροι ειρωνευόντουσαν ανθρώπους σαν τον Chuck Berry ή τους τραγουδιστές των μπλουζ. Οι μαύροι σκεφτόντουσαν ότι δεν ήταν έξυπνο να χτυπάς την αληθινή funky μουσική και οι λευκοί άκουγαν μόνο τους Jan And Dean και τα σχετικά. Αισθανόμασταν ότι είχαμε ένα μήνυμα πού ήταν, «Ακούστε αυτή τη μουσική». Ήταν το ίδιο στο Λίβερπουλ, αισθανόμασταν πολύ αποκλειστικοί και αντεργκράουντ στο Λίβερπουλ, ακούγοντας Ritchie Barret και Barret Strongi όλους αυτούς τους δίσκους της περασμένης εποχής. Κανένας δεν τους άκουγε πια, έκτος από τον Eric Burton στο Νιούκαστλ τον Mick Jagger στο Λονδίνο. Ήταν τόσο μοναχικά, ήταν φανταστικά. Όταν ήρθαμε εδώ και βρήκαμε το ίδιο - κανένας δεν άκουγε ροκ έντ ρόλλ ή τη μουσική των μαύρων στην Αμερική - αισθανθήκαμε σαν να ερχόμασταν στη χώρα της προέλευσης της αλλά κανείς δεν ήθελε να ξέρει τίποτε γι' αυτήν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΑΒΙΟΣ

<http://www.geocities.com/teobeatles/historylennon.htm>

MICHAEL JACKSON : Σταρ ή Θύμα; Μία οδυνηρή περίπτωση

Ο Michael Jackson από μικρή ηλικία ξεκίνησε την καριέρα του στο συγκρότημα Jackson 5 και ήδη από την ηλικία των 11 χρονών είχε γίνει είδωλο της ποπ μουσικής.

Αυτό που μας κάνει εντύπωση και αναφερόμαστε σ' αυτόν είναι η προσπάθειά του να αλλάξει τα χαρακτηριστικά του μετά από πολυάριθμες πλαστικές επεμβάσεις. Θέτουμε λοιπόν ορισμένα ερωτήματα: Γιατί λέππυνε τη μύτη του; Μήπως για να μοιάζει σε κάποιον άλλο; Γιατί άλλαξε χρώμα στο δέρμα του; Μήπως ήθελε να απαρνηθεί την ταυτότητά του; Μήπως το έκανε για να τραβήξει τα φλας των δημοσιογράφων; Πως επέδρασε το star system σε ένα εντεκάχρονο αγόρι;

Όλα αυτά τα ερωτήματα θα μείνουν αναπάντητα μιας και δεν μπορεί ο ίδιος να μας τα απαντήσει. Όμως με βάση αυτές του τις κινήσεις, εμείς τι σκεφτόμαστε όταν παρατηρούμε αυτήν την ξέφρενη πορεία;

Η ζωή των ειδώλων της μουσικής δεν είναι πάντα μόνο δόξα και χρήμα. Πίσω από αυτά κρύβονται αγωνίες: να μην ξεχαστούν, να είναι πάντα πρώτοι, να μην χάσουν την ικανότητά τους σ' αυτό που κάνουν.

Κι εμείς; Τους ακολουθούμε στην τέχνη τους όσο μας ταιριάζει - όχι άκριτα, όχι σαν «υπνωτισμένοι», αλλά παίρνοντας υπόψη μας ότι δεν είμαστε παθητικοί δέκτες.

ΒΑΓΓΕΛΙΤΣΑ ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΑΠΟ ΤΟΝ Κ. ΔΑΚΡΟΤΣΗ

🕒 *Πόσα χρόνια παίζετε μουσική;*
51 χρόνια.

🕒 *Πόσα χρόνια διδάσκετε μουσική;*
7 χρόνια.

🕒 *Πως μάθατε μουσική;*
Έμαθα μόνος μου.

🕒 *Τι όργανα διδάσκετε;*
Μπουζούκι, μπαγλαμά, τζουρά, αρμόνιο, ντραμς, σφυρίχτρα.

🕒 *Τι σημαίνει η μουσική για σας;*
Είναι όλη μου η ζωή.

Δακρότσης

ΜΑΡΚΟΣ ΒΑΜΒΑΚΑΡΗΣ

Με το Μάρκο Βαμβακάρη έχουν ασχοληθεί πολλοί, και διάφορων ειδικοτήτων ερευνητές, όπως φαίνεται σε ότι έχει δημοσιευθεί μέχρι σήμερα, όπως μουσικολόγοι, λογοτέχνες, δημοσιογράφοι αλλά και άνθρωποι με στοιχειώδη ή και πανεπιστημιακή

μόρφωση, αναζητώντας τις σχετικές πηγές για τη ζωή και το έργο του δημιουργού της «Φραγκοσυριανής» που αποτελούνται από γραπτές και προφορικές μαρτυρίες υπογραμμίζουμε άμεσος της διχονομίες, αντίφασης και της εκ διαμέτρου αντίθετες γνώμες για το Μάρκο Βαμβακάρη ως άνθρωπο και καλλιτεχνεί .

Το έργο του Μάρκου Βαμβακάρη είναι επηρεασμένο από τις κοινωνικές και πολιτικές συνθήκες που επικρατούσαν στη Σύρο, την εποχή που έζησε .η γλώσσα των τραγουδιών του είναι νέο Ελληνική κοινή {Ιδιωματισμοί, λεξιλόγιο, ιδιόλεκτα, ξένα στοιχεία }Στο δημοτικό τραγούδι και στο ρεμπέτικο. Θέματα με τα οποία ασχολείται ο Μάρκος Βαμβακάρης στα τραγούδια του είναι τα εξής:

- Ⓢ Η Σύρος
- Ⓢ Η Γυναίκα και ο Έρωτας
- Ⓢ Το Φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον
- Ⓢ Λαϊκά

Τα τραγούδια του αποτελούν πλούσια πηγή πληροφοριών για όποιον ασχολείται με δύο κλάδους της γλωσσολογίας, την κοινωνική και την ψυχολογική. Κι αυτό γιατί η μόρφωση του (γράμματα Τρίτης Δημοτικού) δεν ήταν παράγοντας επεξεργασίας καλλιτεχνικής, αλλά των παραστάσεων που του πρόσφερε το περιβάλλον του. Ο Μάρκος Βαμβακάρης, ήταν δέκτης, ο απλοί (γνήσια λαϊκός) των εντυπώσεων του εξωτερικού κόσμου και ο πομπός, με τραγούδια του βασισμένα στην τεχνοτροπία ενός λαϊκού οργάνου, στον κόσμο αυτό, των συγκινήσεων που του προκαλούνται. Ένα όμως είναι το βασικό στοιχείο που υπάρχει σε όλο το υλικό της θεματολογίας του. Κι αυτό είναι η γνησιότητα του και η αλήθεια των όσων εκφράζει από τη ζωή και τα πάθη των μικρών, άσημων ανθρώπων που περνούσαν στις εφημερίδες μόνο όταν απασχολούσαν την κοινωνία, ενοχλώντας την με τη συμπεριφορά τους, για να βρίσκουν θέση σε αστυνομικό δελτίο. Δικαιολογημένοι λοιπόν είναι και η μεταθανάτια αναγνώριση του έργου αυτού του μεγάλου λαϊκού συγγραφέα, ποιητή, τραγουδιστή.

Μάρκος Βαμβακάρης

Περιοδικό ΣΥΡΙΑΝΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Μια φούντωση μια φλόγα
έχω μέσα στη καρδιά
λες και μάγια μου 'χεις κάνει
φραγκοσυριανή γλυκιά

Θα 'ρθω να σε ανταμώσω
κάτω στην ακρογιαλιά
θα 'θελα να σε χορτάσω
όλο χάρδια και φιλιά

Θα σε πάρω να γυρίσω
Φοίνικα Παρακοπή
Γαλισά και Ντελαγκράτσια
και ας μου 'ρθει συγκοπή

Στο Πατέλι στο Νιχώρι
φίνα στην Αληθινή
και στο Πίσκο πιο ρομάντζα
γλυκειά μου φραγκοσυριανή

ΖΑΜΠΕΤΑΣ

Ένα καιρό που μ' έστειλε
η μάνα μου σχολείο ω! ω! ω!
κι ο δάσκαλος μου μ' έβαζε
στο πρώτο το θρανίο

Ο πιο καλός ο μαθητής
ήμουνα εγώ στη τάξη ω! ω! ω!
κι οι δάσκαλοι μου με είχανε
μη βρέξει και μη στάξει

Πάντοτε στο τετράδιο
βαθμό έπερνα δέκα ω! ω!
ω! ω!
κι αν στη ζωή πήρα μηδέν
τα φταίει μια γυναίκα

Στόν έλεγχο διαγωγή
είχα κοσμιωτάτη ω! ω! ω!
ω!
κι όμως οι συναναστροφές
μου βγάλανε το μάτι

Ζαμπέτας

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ

Η μουσική δεν έπαψε ποτέ να συντροφεύει τον άνθρωπο στους αγώνες του για μια όσο γίνεται καλύτερη κι ευτυχισμένη ζωή. Γι' αυτό και για όλες τις εκδηλώσεις της ζωής σήμερα υπάρχουν ειδικά τραγούδια που οι ιδέες τους, ντυμένες κατάλληλα με μουσικά μοτίβα, ασκούν ευεργετική επίδραση πάνω μας

Η μουσική στις μέρες μας παίζει μεγάλο ρόλο στη ζωή μας. Με τη μουσική διασκεδάζουμε, χορεύουμε, χαλαρώνουμε κτλ. Η μουσική μπαίνει στην καρδιά μας. Όταν είμαστε στενοχωρημένοι βάζουμε μουσική, σε γλέντια πάντα υπάρχει μουσική. Υπάρχουν πολλά είδη μουσικής: Η ροκ, η ποπ, η τζαζ, η λάτιν, αλλά και η λαϊκή, η μοντέρνα, η έντεχνη, η κλασική κτλ.

Η μουσική σε οδηγεί σε ένα μαγευτικό κόσμο και σε συνεπαίρνει στη μαγεία. Χωρίς μουσική η ζωή μας θα ήταν μισή και θα ήμασταν ξενέρωτοι. Γι αυτό πάρτε όλοι ένα ράδιο και ξεκινήστε το ταξίδι της ευτυχίας .

ΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΗ**ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΕ ΤΟ ΤΑΜΠΟΥΡΛΟ**

(Στίχοι: Νίκος Γκάτσος, Μουσική: Γιώργος Χατζηνάσιος, Ερμηνεία: Νανά Μούσχουρη
Δουλειά: η Ενδεκάτη Εντολή, Χρονιά: 1985)

Ζούσε κάποτε στον κόσμο τον
αγιάτρευτο
ένα αγόρι ξεχασμένο κι
απροστάτευτο
είχε ένα μικρό ταμπούρλο και το
βάραιγε
τί ψυχή βασανισμένη νά 'ταν άραγε.

Τάμ-τάμ τάμ-τάμ η γειτονιά του δεν
το κράταγε
τάμ-τάμ τάμ-τάμ πήρε τους δρόμους
και περπάταγε
τάμ-τάμ τάμ-τάμ καπνός τριγύρω δε
φαινότανε
τάμ-τάμ τάμ-τάμ μα κάπου πόλεμος
γινότανε.

Τί τα θέλει τα βιβλία και τα
γράμματα
σ' όλους έρχονται μια μέρα τα
γεράματα
τί τα θέλει τα παλάτια τα μαλάματα
η ζωή κυλάει με δάκρυα και με
κλάματα

Τάμ-τάμ τάμ-τάμ κανένας τόπος δεν
το χώραγε

Νύχτα-μέρα περπατούσε
ασταμάτητα
σε λαγκάδια φουντωμένα δάση
απάτητα
μα στου ποταμού την άκρη που
αργοκύλαγε
το τσακάλι του πολέμου
παραφύλαγε.

Τάμ-τάμ τάμ-τάμ με τ' άγριο νόχι
του σημάδεψε
τάμ-τάμ τάμ-τάμ και μια ζωούλα
ακόμα κλάδεψε
τάμ-τάμ τάμ-τάμ τ' αγόρι λες
ονειρευότανε
τάμ-τάμ τάμ-τάμ μα γύρω πόλεμος
γινότανε.

Κι όταν στις κορφές απάνω μέρα
χάραξε
στη μικρή καρδιά του μέσα κάτι
σπάραξε
έτσι πέρασε στη χώρα του αμίλητου
και τ' αγρίμια του άλλου κόσμου
γίναν φίλοι του.

Τάμ-τάμ τάμ-τάμ της γης ο κόρφος

τάμ-τάμ τάμ-τάμ στις ερημιές μακριά
προχώραγε
τάμ-τάμ τάμ-τάμ ουτ' ένα φύλλο δεν
κουνιότανε
τάμ-τάμ τάμ-τάμ μα κάπου πόλεμος
γινότανε.

δεν το χώρεσε
τάμ-τάμ τάμ-τάμ στον ουρανό βαθιά
προχώρησε
τάμ-τάμ τάμ-τάμ ταμπούρλο πια δεν
ακουγότανε
τάμ-τάμ τάμ-τάμ μα πάντα πόλεμος
γινότανε.

Όπως αναφέραμε στο προλογικό μας σημείωμα, δουλέψαμε αρκετά και με ένα ενδιαφέρον ερωτηματολόγιο το οποίο συμπληρώθηκε από όλους τους συμμαθητές του σχολείου μας.

Τσεκάρετε τις επιλογές σας.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

		ΡΑΠ	ΡΟΚ	ΠΟΠ	ΛΑΪΚΑ	ΚΛΑΣΙΚΗ	ΑΓΡΙΟΦΩΝΑΡΑ ΤΗΣ ΙΩΣΗΦΙΔΟΥ
1	Τι μουσική ακούς όταν είσαι στο μπάνιο;	11	25	38	26	11	2
2	Τι μουσική ακούς όταν είσαι στο αμάξι;	16	27	37	23	2	0
3	Τι μουσική ακούς στο μάθημα της Πληροφορικής;	1	3	0	0	5	91

		ΚΛΑΣΙΚΗ	ΤΖΑΖ	ΜΠΛΟΥΖ	ΡΟΚ	ΡΑΠ	ΛΑΪΚΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
4	Τι είδους μουσική ακούς όταν θες να χαλαρώσεις;	16	4	13	22	23	19
5	Τι είδους μουσική ακούς όταν θες να διασκεδάσεις;	4	2	0	43	18	29

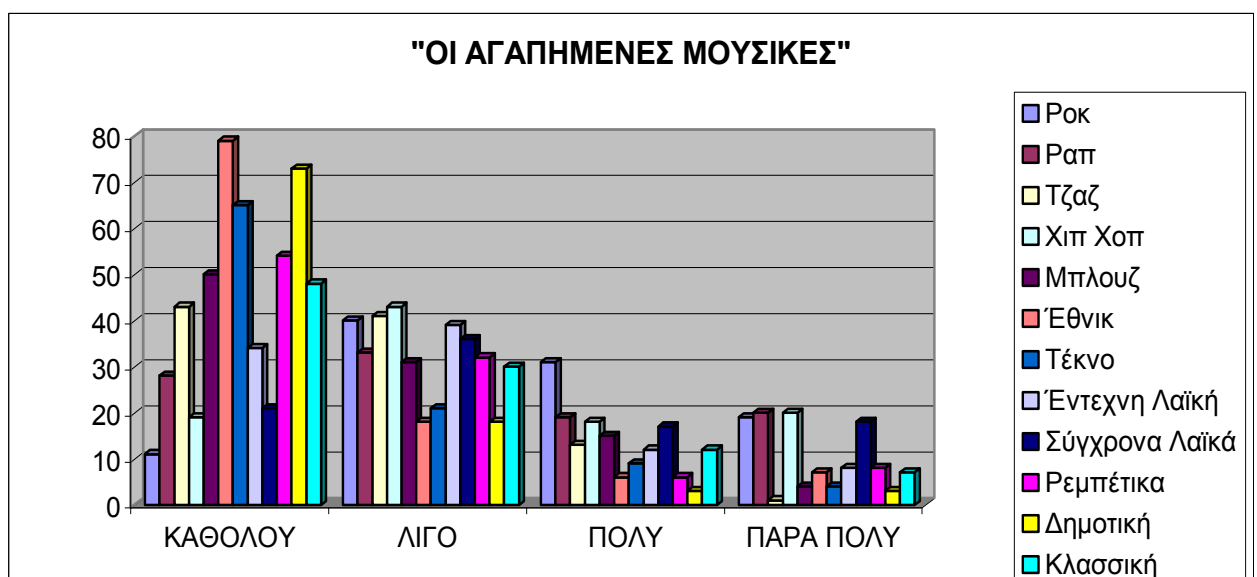
		ΚΑΘΟΛΟΥ	ΛΙΓΟ	ΠΟΛΥ	ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ
6	Ακολουθείς τους τραγουδιστές όσον αφορά την εμφανισή τους;	46	34	15	4
7	Σε επηρεάζει η ηλικία των τραγουδιστών στις επιλογές σου;	49	32	10	6
8	Σε επηρεάζει η εμφάνιση των τραγουδιστών στις επιλογές σου;	46	23	14	9

		ΝΑΙ	ΠΟΛΥ	ΛΙΓΟ	ΚΑΘΟΛΟΥ
9	Ακούτε μουσική στον ελεύθερο χρόνο σας;	40	49	8	0
10	Παρακολουθείτε τηλεοπτικά προγράμματα για μουσική;	35	23	28	11

11	Πόσο σας αρέσει κάθε ένα από τα παρακάτω είδη μουσικής;		
----	---	--	--

	ΚΑΘΟΛΟΥ	ΛΙΓΟ	ΠΟΛΥ	ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ
Ροκ	11	40	31	19
Ποπ	14	26	28	32
Ραπ	28	33	19	20
Τζαζ	43	41	13	1
Χιπ Χοπ	19	43	18	20
Μπλουζ	50	31	15	4
Έθνικ	79	18	6	7
Τέκνο	65	21	9	4
Έντεχνη Λαϊκή	34	39	12	8
Σύγχρονα Λαϊκά	21	36	17	18
Ρεμπέτικα	54	32	6	8
Δημοτική	73	18	3	3
Κλασσική	48	30	12	7

ΜΕΡΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Τα αποτελέσματα της τρίτης ερώτησης δείχνουν ότι η καθηγήτρια της Πληροφορικής έχει μια έφεση στο τραγούδι.

Από την τέταρτη ερώτηση φαίνεται ότι μερικοί συμμαθητές μας χαλαρώνουν με την ραπ - λίγο παράξενο, δεν βρίσκετε; Μιας και η ραπ είναι μια μάλλον έντονη μουσική. Από την πέμπτη ερώτηση καταλαβαίνουμε ότι οι συμμαθητές μας διασκεδάζουν με τη ροκ μουσική - κάτι αναμενόμενο.

Επίσης, φαίνεται από τις ερωτήσεις 6, 7 και 8 ότι λίγοι συμμαθητές μας επηρεάζονται από τους τραγουδιστές.

Από τις ερωτήσεις 9 και 10, βλέπουμε ότι αρκετοί ακούνε μουσική και παρακολουθούν σχετικά προγράμματα στον ελεύθερο χρόνο τους.

Για τον τελικό πίνακα:

Τα αποτελέσματα μιλάνε από μόνα τους: Η ποπ μουσική ακούγεται περισσότερο και μαζί με τις: ραπ, χιπ χοπ και ροκ είναι στις πρώτες προτιμήσεις με μεγάλη διαφορά από τα άλλα είδη μουσικής. Ακολουθούν τα σύγχρονα λαϊκά.

Είμαστε όμως επιφυλακτικοί με τα αποτελέσματα γιατί κατά τη συμπλήρωση των ερωτηματολογίων μερικοί συμμαθητές μας δεν είχαν ξεκαθαρίσει ορισμένα είδη μουσικής.

